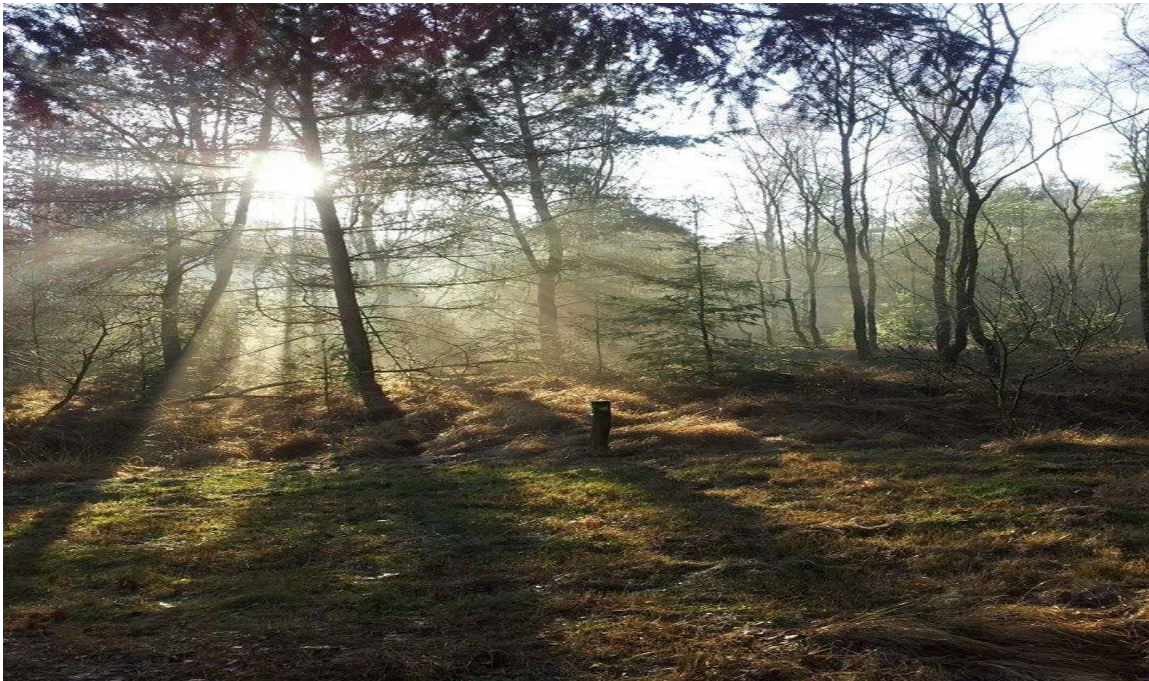

Pelgrimeren, instrument voor diepgaande verandering

Kent u het oude (vroeg 1800) pelgrimsliedje Wayfaring Stranger? Door ontelbare artiesten vertolkt als Johnny Cash, Eva Cassidy, Emmylou Harris, Jack White. Blijkbaar spreekt pelgrimeren veel mensen aan. Luisterend naar het betreffende liedje komen associaties boven met sterven, dood, loslaten, op weg gaan, te voet. Stap voor stap gaan we op weg. Langzaam ritme van de ziel? Lopen doen we ook helemaal zelf. Geen hulp van machines, die hun eigen maat en ritme opleggen. We trekken al lopend weg uit de machinegeest, waar de geest is als een automaat. Waar gedachten ronddraaien in kleine cirkeltjes, zonder contact met de open ruimte. Door te lopen ontspant de geest en keren we terug naar een maat die ons organisme beter past. De open ruimte waarin we ons begeven, geeft een nieuw richtsnoer voor ons handelen, zodat we niet meer zelf alles hoeven bepalen, dragen en regelen, alsof de wereld valt of staat met onze eigen inspanningen. Het opent onze zintuigen, plaatst ons in directe interactie met de hemel en de aarde, mensen, dieren, planten, bomen, elk met hun aard en structuur.

Pelgrimeren als spirituele reis betekent ook luisteren. In het hart van elk spiritueel pad komen we dit luisteren tegen. Ons latente zelf, het zelf dat in ons sluimert en geboren wil worden, laat zich in dit tempo makkelijker horen. Dat sluimerende zelf wil tot bestaan gewekt worden, het wil, via de reis die voor ons ligt, worden verwezenlijkt. Kunnen we dichterbij die verwezenlijking komen? En, mogen we erop vertrouwen dat de weg zich al gaande aan ons zal ontfouwen?

Helpt het universum ons...? Mogen we uitgaan van de kracht van onze intentie? De ervaring van velen die met lef hun leven leiden gaat ons hierin voor. Stem jezelf af op waartoe je geroepen wordt. Het brengt gebeurtenissen tot stand die geen causaal verband lijken te hebben (synchroniciteit – Joseph Jaworski). Ga op pad en luister en kijk aandachtig wat van binnenuit naar boven drijft. Zie af van je eigen kleine wil, maar luister wat geboren wil worden (Martin Buber. De grote wil, het universum...). Dus U wil geschiedde.... In plaats van mijn wil, vanuit mijn kleine zelf. Wat wil geboren worden in jou, maar ook in de wereld? Wat heeft de

aarde nodig? Een soort van viervoudig luisteren wordt gevraagd.

Luisteren naar jezelf – wat heb jij te bieden? Wat is jouw gift aan de wereld?

Naar de ander – wat heeft de wereld nodig?

Luisteren naar de omstandigheden – waar zitten barsten? Wat wil geboren worden?

En luisteren naar God, vertaal voor het gemak dat woord maar als Liefde. Draagt wat het licht wil zien bij aan een vriendelijke, liefdevolle samenleving, organisatie of dienst? Is het geweldloos naar de aarde en al wat op haar leeft?

Diep luisteren als een ongewone daad vol lev. *We are inhabitants of a culture that knows how to speak but not how to listen.* (Gemma Conradi Fiumara)

Pelgrimeren is 'de poort uit'. Het is het waagstuk van de weg. Geloven dát er een weg is.

Vertrouwen dat je die weg zult vinden.

Laat de tocht beginnen met kiezen voor Leven. Als intentie van je tocht. Als een soort van exodus net als Abraham, die wegtrekt uit zijn verleden, uit zijn afhankelijkheden, uit alle zekerheden. Op hoge leeftijd geroepen door God om met zijn hele familie en hele hebben en houden op te staan en het onbekende tegemoet te gaan. (Claudia Theinert). Je toevertrouwen aan de stem van je hart, die resoneert met de open ruimte, als betrouwbare gids. Om zo dichterbij je bestemming te komen. "Je bestemming is datgene wat je altijd hebt willen doen. In het begin van zijn jeugd weet iedereen wat zijn eigen bestemming is. Op die leeftijd is alles duidelijk, alles is mogelijk en niemand is bang om te dromen van alles wat hij zou willen doen met zijn leven. Maar met het verstrijken van de tijd steekt een geheimzinnige kracht de kop op, die probeert te bewijzen dat het onmogelijk is de eigen bestemming waar te maken." (Paulo Coelho)

Lopen in dialoog met het universum: dat wil zeggen bekijk al wat op je pad komt, elke respons die je krijgt, eens vanuit de aanname dat het universum je wil helpen. Niet langer spreken over in beweging komen, maar daadwerkelijk opstaan en gaan. In het gaan van de weg tot begrip komen. De stilte onderweg haar werk laten doen. Zwijgen als pelgrimage op zich! Speaking at length about something does not offer the slightest guarantee that thereby understanding is advanced. (Heidegger). De pelgrim is het oerbeeld van de verandering. Hij gaat op reis om antwoord op zijn levensvragen te vinden. En luisteren is daarbij een geschikter hulpmiddel dan spreken. (Uit "Wijsheid van pelgrims" van Anselm Grün).

In beweging komen door al wandelend ruimte te geven aan vragen als:

Wat heeft meer aandacht nodig in mijn leven en werk?

Waarmee zet ik mijzelf knel?

Wat loopt op dit moment niet lekker in mijn organisatie?

Waar heeft mijn klant/medemens/medeschepsel behoefte aan?

Wat gaat niet goed in de wereld?

Waar heeft de aarde behoefte aan?

Wat zie ik door de barsten die hier en daar ontstaan?

Wat wil geboren worden?

Wat heb ik te bieden?

Wat is mijn unieke gift aan de wereld?

Schenk ik de wereld het beste van mezelf of houd ik mezelf in?

De kleine luisterpelgrimage is een driedaags onderdeel van de leergang Leiderschap en Spiritualiteit. Maar kan ook als los onderdeel op aanvraag van teams. Zie voor meer informatie <https://www.broze.nl/luisterrijk-leiderschap-een-kleine-luister-pelgrimage/>